

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. การดำเนินการก่อนการจัดกิจกรรม
2. ผลการพัฒนากิจกรรมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้ในการเล่านิทานแบบปลายเปิด ที่ส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาทางสังคมของเด็กปฐมวัย
  - 2.1 การดำเนินการในวงจรที่ 1
  - 2.2 การดำเนินการในวงจรที่ 2
  - 2.3 การดำเนินการในวงจรที่ 3
  - 2.4 สรุปผลการพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานแบบปลายเปิด
3. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาทางสังคมของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรม
4. ความพึงพอใจของเด็ก ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเล่านิทานแบบปลายเปิด

การดำเนินการก่อนการจัดกิจกรรม

การดำเนินการก่อนการทดลองวิจัย ผู้วิจัย ได้เตรียมการ ดังนี้

1. การเตรียมเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้เตรียมเครื่องมือสำหรับดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้ในการเล่านิทานแบบปลายเปิด ที่ส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาทางสังคมของเด็กปฐมวัย จำนวน 6 หน่วยการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ละ 3 แผน รวมทั้งสิ้น 18 แผน แบบสังเกตพฤติกรรมเด็ก แบบสังเกตพฤติกรรมผู้วิจัย แบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาทางสังคมหลังเรียนของแต่ละช่วง แบบบันทึกผลหลังการจัดประสบการณ์ แบบสัมภาษณ์เด็ก แบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาทางสังคมของเด็กปฐมวัย มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบจากภาพ 3 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ 10 คะแนน และแบบสอบถามความพึงพอใจของเด็ก จำนวน 10 ข้อ

2. การปฐมนิเทศผู้ช่วยวิจัยและเด็ก

2.1 การปฐมนิเทศผู้ช่วยวิจัย

ผู้วิจัยเลือก นางใหม่ ทบบัณฑิต ครูผู้สอนในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 เป็น ผู้ช่วยวิจัย ผู้ช่วยวิจัยได้ปฐมนิเทศผู้ช่วยวิจัยเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้การเล่า นิทานแบบปลายเปิด ที่ส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาทางสังคมของเด็กปฐมวัยและการวิจัยเชิงปฏิบัติการก่อนการดำเนินการวิจัย เพื่อให้ผู้ช่วยวิจัยมีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่เกี่ยวกับการสังเกตพฤติกรรมของผู้วิจัย และพฤติกรรมของเด็ก ตลอดจนร่วมอภิปรายสะท้อนผลการปฏิบัติที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วง เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างดำเนินการปฏิบัติกิจกรรม

2.2 การปฐมนิเทศเด็กกลุ่มเป้าหมาย

ผู้วิจัยได้ปฐมนิเทศเด็กกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้เด็กเข้าใจขั้นตอนในการจัดประสบการณ์เป็นกลุ่ม วิธีการแบ่งกลุ่ม ขั้นตอนการใช้สื่ออุปกรณ์ประกอบการจัดกิจกรรม ขั้นตอนในการจัดกิจกรรม ตลอดจนความสามารถในการแก้ปัญหาทางสังคม

ผลการพัฒนากิจกรรมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้การเล่านิทานแบบปลายเปิด ที่ส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาทางสังคมของเด็กปฐมวัย

1. การดำเนินการวงจรที่ 1

1.1 ขั้นปฏิบัติการ

การปฏิบัติตามแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้การเล่านิทานแบบปลายเปิด ที่ส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาทางสังคมของเด็กปฐมวัยในวงจรที่ 1 ผู้วิจัยทำการทดลองจากแผนการจัดประสบการณ์ที่ 1 - 6 ประกอบด้วย หน่วยการเรียนรู้หนูทำได้ โดยใช้นิทาน เรื่อง กุ้งกิ้งไปโรงเรียน (แผนการจัดประสบการณ์ที่ 1 - 3) และหน่วยการเรียนรู้ร่างกายของฉัน ใช้นิทาน เรื่อง จอมสกปรก (แผนการจัดประสบการณ์ที่ 4 - 6) หลังปฏิบัติตามกิจกรรมในวงจรที่ 1 สิ้นสุดลง ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบท้ายวงจรที่ 1 เกี่ยวกับความสามารถในการแก้ปัญหาทางสังคม จำนวน 5 ข้อ ซึ่งได้ดำเนินการสร้างตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ สรุปผลการปฏิบัติได้ดังนี้ คือ

ขั้นนำ

ขั้นนำ เป็นขั้นเตรียมความพร้อมและเร้าความสนใจเด็ก ใช้เวลาในการปฏิบัติกิจกรรมประมาณ 3 - 5 นาที ในขั้นนี้ผู้วิจัยนำเข้าสู่บทเรียน โดยใช้กิจกรรมหลากหลายในการกระตุ้นหรือเร้าความสนใจ ได้แก่ การร้องเพลงประกอบท่าทาง การท่องคำคล้องจอง การสนทนาและการซักถาม ซึ่งพบว่า ทุกกิจกรรมเด็กมีความสนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมการร้องเพลงประกอบท่าทางในแผนที่ 1, 3 และ 6 เด็กให้ความร่วมมือและสนุกสนานให้พร้อมในการทำกิจกรรมมาก และอยากให้มีในแผนต่อไป ส่วนกิจกรรม อื่น ๆ ก็ใช้ในการเตรียมเด็กที่จะเรียนรู้ในขั้นต่อไปได้

ขั้นดำเนินการกิจกรรม

เป็นขั้นที่ครูเล่านิทานให้เด็กฟัง จากนั้นร่วมกันสนทนาโดยใช้คำถามปลายเปิด เพื่อกระตุ้นให้เด็กคิด และแก้ปัญหา ในขั้นนี้ใช้เวลาในการดำเนินการประมาณ 15 - 20 นาที ในขั้นนี้ถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด เนื่องจากในแต่ละชั่วโมงจะดำเนินการตามขั้นตอนการแก้ปัญหาทางสังคม ซึ่งในทุกหน่วยการเรียนรู้หรือในนิทานทุกเรื่องจะดำเนินการในทำนองเดียวกันนี้ ผลการจัดกิจกรรม พบว่า ในวงจรที่ 1 นี้ การดำเนินการกิจกรรมยังไม่ต่อเนื่องตามขั้นตอนเท่าที่ควร เนื่องจากเด็กยังไม่เคยชินกับการจัดกิจกรรมแบบดังกล่าว ทำให้เด็กไม่กล้าแสดงความคิดเห็นหรือกล้าร่วมอภิปรายกับครูเท่าที่ควร ทำให้ครูต้องกระตุ้นให้เด็กกล้าคิด กล้าทำและกล้าเสียงมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในนิทาน เรื่อง กุ้งกิ้งไปโรงเรียน ซึ่งเป็นเรื่องแรกของการทดลอง ใช้เวลาในการดำเนินการก่อนข้างนาน ซึ่งส่งผลต่อการดำเนินการกิจกรรมในขั้นต่อไป

ขั้นสรุป

ในขั้นนี้ถือเป็นขั้นตอนสุดท้าย ส่วนใหญ่กิจกรรมที่ใช้จะเป็นการร้องเพลงประกอบท่าทางที่ใช้ในขั้นนำ แล้วร่วมกันสรุปสาระสำคัญในช่วงที่เรียน ซึ่งผลการจัดกิจกรรม พบว่า ส่วนใหญ่เด็กให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมดีแต่ยังมีบางส่วนซึ่งเป็นส่วนน้อยยังไม่ชินกับกิจกรรมรูปแบบนี้ แต่สามารถสรุปสาระสำคัญของสิ่งที่ได้เรียนรู้ได้

1.2 ขั้นการสังเกต และสะท้อนผลการปฏิบัติ

1.2.1 การสังเกตของผู้วิจัย

การสังเกตของผู้วิจัยจากการบันทึกผลหลังการจัดประสบการณ์ พบว่า เด็กให้ความสนใจ และกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นจำนวนมาก แผนการจัด

ประสบการณ์บ้างแผนใช้เวลามากกว่าที่กำหนดเอาไว้ ทั้งนี้ เนื่องจากเด็กยังไม่คุ้นเคยกับการจัดประสบการณ์ในรูปแบบนี้

1.2.2 การสังเกตของผู้ช่วยวิจัย

การสังเกตของผู้ช่วยวิจัยจากแบบสังเกตพฤติกรรมของเด็ก และแบบสังเกตพฤติกรรมของผู้วิจัยในระหว่างจัดประสบการณ์ ผลการสังเกตของผู้ช่วยวิจัยโดยภาพรวม พบว่า พฤติกรรมทางสังคมของเด็กอยู่ในระดับพอใช้ และพฤติกรรมการสอนของครูอยู่ในระดับมากตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านพฤติกรรมของเด็ก จากการสังเกต จำนวน 6 ครั้ง ได้แก่ พฤติกรรมด้านการมีส่วนร่วม และกล้าแสดงความคิดเห็น ด้านการตอบคำถาม และด้านการคิดแก้ปัญหาทางสังคม พบว่า ส่วนมากเด็กแสดงพฤติกรรมดังกล่าวอยู่ในระดับพอใช้ และเมื่อพิจารณาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ทั้ง 3 ด้าน จะได้ว่า ด้านการตอบคำถาม ด้านการมีส่วนร่วม และกล้าแสดงความคิดเห็น และด้านการคิดแก้ปัญหา ตามลำดับ

ด้านพฤติกรรมการสอนของครู จากการสังเกต จำนวน 6 ครั้ง ในขั้นนำขั้นดำเนินการกิจกรรม ขั้นสรุป ทั้งการใช้ท่าเสียงในการเล่านิทาน การใช้สายตา การเล่านิทาน การใช้ท่าทางประกอบการเล่านิทาน การใช้คำถามที่เป็นปัญหาในเรื่องเรื่อง และด้านอื่น ๆ พบว่า ครูมีพฤติกรรมในภาพรวมในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจากครูมีการเตรียมการล่วงหน้าไว้เป็นอย่างดี ทำให้การดำเนินการสอนในชั้นเรียนไม่ค่อยมีปัญหามากนัก อย่างไรก็ตามก็ยังมีข้อเสนอแนะในด้านบุคลิกภาพบางอย่าง ได้แก่ การตรงต่อเวลา ทั้งนี้ อาจเนื่องจากเป็นช่วงแรกของการดำเนินการทดลอง ทำให้ทั้งครู และเด็กยังปรับตัวยังไม่ได้นัก แต่ในช่วงหลัง ๆ ของช่วงก็สามารถควบคุมเวลาได้ดีขึ้น

1.2.3 การสัมภาษณ์เด็ก

จากการสัมภาษณ์เด็กในช่วงที่ 1 จำนวน 5 คน พบว่า เด็กส่วนใหญ่ชอบการจัดประสบการณ์โดยใช้การเล่านิทานแบบปลายเปิด ที่ส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาทางสังคม ทั้งนี้ เนื่องจากเด็กเห็นว่า ได้ฟังนิทานที่สนุก ตื่นเต้น น่าติดตาม และได้คิดแก้ปัญหาตามวิธีการที่ตนเองอยากทำ เมื่อลองทำแล้วก็รู้ตัวว่า ถูกถูกหรือผิด หรือคิดอย่างไรดีกว่ากัน รวมถึงอยากให้จัดกิจกรรมแบบนี้บ่อย ๆ เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่ชอบและน่าสนใจ สามารถนำไปปรับปรุงใช้ในชีวิตจริงได้

ตารางที่ 4 ตัวอย่างคำพูดของเด็กจากการสัมภาษณ์วงจรที่ 1

เลขที่	ชื่อ - สกุล	คำพูดเด็ก
1	ค.ช.ชนะพงศ์พันธ์ ช่างยันต์	ถ้าปากเหม็นเพื่อนจะไม่พูดด้วย
2	ค.ช.นันทชา แก้วจินดา	ผมจะแปรงฟันทุกวันฟันถึงไม่ผุ
3	ค.ญ.มนัสนัน หายะคุณ	ต่อไปหนูจะไม่กินขนมอีก
4	ค.ช.ณัฐพล พรศรี	ถ้าผมปวดฟันผมจะให้แม่พาไปหาหมอ
5	ค.ญ.เพริศพริ้ง พลทิวโตน	ถ้าหนกินลูกอมแล้วหนูจะต้องแปรงฟัน

ตัวอย่างคำถามปลายเปิด

1. ถ้านักเรียนปากเหม็นเพื่อน ๆ ไม่เล่นด้วยจะทำอย่างไร
2. ถ้านักเรียน ไม่มีฟันเคี้ยวอาหารจะเกิดอะไรขึ้น
3. ถ้าฟันน้อยไม่อยากตายต้องทำอะไรบ้าง
4. นักเรียนมีวิธีใดบ้างที่ทำให้ปากและฟันสะอาด

1.2.4 การทดสอบย่อยท้ายวงจรที่ 1

หลังจากสิ้นสุดการจัดประสบการณ์ในแผนการจัดประสบการณ์ที่ 1 - 6 แล้ว ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบความสามารถในการแก้ปัญหาทางสังคม ท้ายวงจรที่ 1 โดยกำหนดการทดสอบเป็นชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน ผลการทดสอบปรากฏผล ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 สรุปผลการทดสอบความสามารถในการแก้ปัญหาทางสังคม ท้ายวงจรที่ 1

จำนวนเด็กทั้งหมด	คะแนนเต็ม	คะแนนสูงสุด	คะแนนต่ำสุด	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ร้อยละ
10	5	5	2	3.5	0.97	70

จากตารางที่ 5 พบว่า เด็กมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน และคิดเป็นร้อยละ 70

1.3 ขั้นปรับปรุง

ผู้วิจัยนำผลจากการสังเกต และการสะท้อนผลการปฏิบัติ โดยการรวบรวมปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการปฏิบัติการวิจัยในวงจรที่ 1 และการแก้ปัญหา เพื่อนำไปสู่การปรับปรุง และพัฒนาการปฏิบัติในวงจรที่ 2 รายละเอียด ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ปัญหาที่พบระหว่างปฏิบัติการวิจัยในวงจรที่ 1 และแนวทางแก้ไข

ปัญหาที่พบ	แนวทางแก้ไข
1. การดำเนินการในช่วงแรกๆ ใช้เวลานานกว่าที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องจากเด็กยังไม่เคยปฏิบัติกิจกรรมในลักษณะนี้มาก่อน	พยายามยืดหยุ่นเวลาในขั้นต่าง ๆ แต่ให้อยู่ในเวลาที่กำหนด โดยไม่ตัดขั้นตอนใดออกไป ซึ่งในช่วงหลัง ๆ ก็สามารถควบคุมเวลาได้
2. เด็กบางคนไม่กล้าตอบคำถาม เนื่องจากกลัวคำตอบของตัวเองผิดไปจากเพื่อน	ครูพยายามกระตุ้นให้เด็กกล้าคิด กล้าพูด และกล้าแสดงความคิดเห็น ตามความคิดของตน ทั้งนี้ ควรให้เหตุผลประกอบความคิดดังกล่าว รวมทั้งคอยให้กำลังใจ และไม่ตัดสินว่าเป็นคำตอบที่ถูกหรือผิด รวมถึงรับฟังความคิดเห็นของเด็กทุกคน
3. เด็กบางคนไม่มีความมั่นใจที่จะแสดงออก	ครูและเพื่อน ๆ เป็นผู้ให้กำลังใจ โดยการกระตุ้นและเสริมแรง โดยการปรบมือหรือชมเชยในความสามารถของเด็ก

2. การดำเนินการในวงจรที่ 2

2.1 ชั้นปฏิบัติการ

การปฏิบัติตามแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้การเล่านิทานแบบปลายเปิด ที่ส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาทางสังคม ของเด็กปฐมวัยในวงจรที่ 2 ผู้วิจัยทำการทดลองจากแผนการจัดประสบการณ์ที่ 7 - 12 ประกอบด้วย หน่วยการเรียนรู้ อาหารดีมีประโยชน์ โดยใช้นิทาน เรื่อง ขนมหวานแสนอร่อยของแม่ไก่แดง (แผนการจัดประสบการณ์ที่ 7 - 9) และหน่วยการเรียนรู้วันแม่ ใช้นิทาน เรื่อง แม่ไก่ แม่เป็ด (แผนการจัดประสบการณ์ที่ 10 - 12) หลังปฏิบัติตามกิจกรรมในวงจรที่ 2 สิ้นสุดลง ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบท้ายวงจรที่ 2 เกี่ยวกับความสามารถในการแก้ปัญหา จำนวน 5 ข้อ ซึ่งได้ดำเนินการสร้างตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ สรุปผลการปฏิบัติได้ดังนี้ คือ

ขั้นนำ

ขั้นนำ เป็นขั้นตอนแรกที่ต้องเตรียมความพร้อมทั้งครู และเด็กเพื่อเรา และกระตุ้นความสนใจของเด็ก จะใช้เวลาในการปฏิบัติกิจกรรมไม่เกิน 5 นาที ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้ใช้กิจกรรมที่หลากหลายเพื่อเป็นการนำเข้าสู่บทเรียนในการกระตุ้น หรือเร้าความสนใจได้แก่ การท่องคำคล้องจอง การร้องเพลงประกอบท่าทาง การแสดงบทบาทสมมติ การสนทนาและ

การซักถาม ซึ่งพบว่า กิจกรรมที่จัดเด็กมีความสนใจ และตื่นเต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแสดง บทบาทสมมติ ในแผนที่ 7, 9 และ 10 เด็กให้ความสนใจในการร่วมกิจกรรมอย่างสนุกสนานให้พร้อมในการทำกิจกรรมมาก และอยากให้มีในแผนต่อไป ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ ก็ใช้ในการเตรียมเด็กที่จะเรียนรู้ในขั้นต่อไปได้

ขั้นตอนกิจกรรม

เป็นขั้นที่ครูเล่านิทานหนังสือภาพประกอบให้เด็กฟัง เมื่อครูเล่าจบ จากนั้นร่วมกันสนทนาโดยใช้คำถามปลายเปิด เพื่อกระตุ้นให้เด็กคิด และแก้ปัญหา ในขั้นนี้ใช้เวลาในการดำเนินการประมาณ 20 นาที และในขั้นนี้ถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด เนื่องจากในแต่ละชั่วโมงจะดำเนินกิจกรรมตามขั้นตอนการแก้ปัญหา กล่าวคือ ในแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ 7 เป็นขั้นตอนแรกของการแก้ปัญหา คือ ขั้นกำหนดปัญหา ส่วนในแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ 8 เป็นขั้นคิดหาทางเลือก และขั้นเลือก และในแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ 9 เป็นขั้นปฏิบัติตาม และประเมินผล ซึ่งในทุกหน่วยการเรียนรู้หรือในนิทานทุกเรื่องจะดำเนินกิจกรรมในทำนองเดียวกันนี้ ผลการจัดกิจกรรม พบว่า ในวงจรที่ 2 นี้ การดำเนินกิจกรรมเริ่มที่จะราบรื่น และต่อเนื่องตามขั้นตอนที่จัดเตรียมเอาไว้เนื่องจากเด็กเริ่มชินกับการจัดกิจกรรมแบบดังกล่าวแล้ว เด็กเริ่มกล้าพูดกล้าแสดงความคิดเห็นหรือกล้าสนทนาพูดคุยกับครูมากขึ้น มีความสนุกสนานเพลิดเพลินในกิจกรรมมากขึ้นทำให้เกิดความคุ้นเคยและกล้าแสดงออก โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง อาหารคมีประโยชน์ โดยใช้นิทาน เรื่อง ขนมหวานแสนอร่อยของแม่ไก่ (แผนการจัดประสบการณ์ที่ 7 - 9) เด็กได้แสดงบทบาทสมมติเป็นตัวละครในนิทานอย่างสนุกสนาน เมื่อเด็กเริ่มชินกับการจัดกิจกรรมดังกล่าว ทำให้ใช้เวลาในการดำเนินกิจกรรมเป็นไปตามเวลาที่กำหนดเอาไว้ ซึ่งจะส่งผลดีต่อการดำเนินกิจกรรมในขั้นต่อไป

ขั้นสรุป

ในขั้นนี้เป็นขั้นตอนสุดท้าย ส่วนใหญ่กิจกรรมที่ใช้จะเป็นการร้องเพลงประกอบท่าทางที่ใช้ในขั้นนำ แต่ในวงจรที่ 2 ผู้วิจัยใช้คำคล้องจองเพื่อร่วมกันสรุปสาระสำคัญในชั่วโมงที่เรียน ซึ่งผลการจัดกิจกรรม พบว่า ส่วนใหญ่เด็กให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมมาก โดยเฉพาะการแสดงบทบาทสมมติเป็นตัวละครในนิทาน และการท่องคำคล้องจอง และสามารถสรุปสาระสำคัญของเนื้อหาที่ได้เรียนรู้ได้

2.2 ขั้นการสังเกตและสะท้อนผลการปฏิบัติ

2.2.1 การสังเกตของผู้วิจัย

การสังเกตของผู้วิจัยจากการบันทึกผลหลังการจัดประสบการณ์ พบว่า เด็กให้ความสนใจ และกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม และแผนการจัดประสบการณ์ทุก แผนใช้เวลาตามที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ เนื่องจากเด็กมีความคุ้นเคยกับการจัดประสบการณ์ใน รูปแบบนี้มากขึ้น ทำให้เด็กเกิดทักษะในการเรียนรู้ดีขึ้น การดำเนินการตามแผนจึงเป็นไปอย่าง ราบรื่น

2.2.2 การสังเกตของผู้ช่วยวิจัย

การสังเกตของผู้ช่วยวิจัยจากแบบสังเกตพฤติกรรมของเด็กและแบบ สังเกตพฤติกรรมของผู้วิจัยในระหว่างจัดประสบการณ์ ผลการสังเกตของผู้ช่วยวิจัยโดย ภาพรวมพบว่าพฤติกรรมการแสดงออกการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็นในระดับ ดี และพฤติกรรมการสอนของครูอยู่ในระดับมากตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านพฤติกรรมของเด็ก จากการสังเกต จำนวน 6 ครั้ง ได้แก่ พฤติกรรม ด้านการมีส่วนร่วม และกล้าแสดงความคิดเห็น ด้านการตอบคำถาม และด้านการคิดแก้ปัญหา ทางสังคม พบว่า ส่วนมากเด็กแสดงพฤติกรรมดังกล่าวอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณา เรียงลำดับจากมาก ไปหาน้อยทั้ง 3 ด้าน จะได้ว่า ด้านการตอบคำถาม ด้านการมีส่วนร่วมและ กล้าแสดงความคิดเห็น และด้านการคิดแก้ปัญหา ตามลำดับ

ด้านพฤติกรรมการสอนของครู จากการสังเกต จำนวน 6 ครั้ง ในขั้นนำ ขึ้นดำเนินกิจกรรม ขั้นสรุป ทั้งการใช้น้ำเสียงในการเล่านิทาน การใช้สายตา การเล่านิทาน การ ใช้ท่าทางประกอบการเล่านิทาน การใช้คำถามที่เป็นปัญหาทางสังคมในเรื่องและด้านอื่น ๆ พบว่า ครูมีพฤติกรรมในภาพรวมในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจากครูมีการเตรียมการล่วงหน้าไว้ เป็นอย่างดี และมีประสบการณ์ในการทำกิจกรรมใน ช่วงที่ 1 จึงได้นำเอาส่วนที่บกพร่องมา แก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้นทำให้การดำเนินการสอนในชั้นเรียนมีปัญหาน้อยลงอย่างไรก็ตามก็ยังมี ข้อเสนอแนะในด้านการใช้สื่อ และการจัดบรรยากาศที่มีผลทำให้ดึงดูดความสนใจของเด็ก และทำให้การดำเนินกิจกรรมประสบความสำเร็จ และได้ผลเป็นอย่างดี

2.2.3 การสัมภาษณ์เด็ก

จากการสัมภาษณ์เด็กในวงจรที่ 2 จำนวน 5 คน พบว่า เด็กส่วนใหญ่ ชอบการจัดประสบการณ์โดยใช้การเล่านิทานแบบปลายเปิด ที่ส่งเสริมความสามารถในการ แก้ปัญหาทางสังคม ทั้งนี้ เนื่องจากเด็กเห็นว่า ได้ฟังนิทานที่สนุก ตื่นเต้น น่าติดตาม และได้ แสดงความคิดเห็น หรือตอบคำถามในการแก้ปัญหา เมื่อลองทำแล้วก็ได้รู้ว่าตัวเองมี ความสามารถในการตอบคำถามและบอกวิธีแก้ปัญหา อีกทั้งได้รับแรงเสริมจากครูและเพื่อน ๆ

เช่น คำชมเชย การปรบมือจากเพื่อนและครู ทำให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจ และอยากให้ครูจัดกิจกรรมแบบนี้อีก

ตารางที่ 7 ตัวอย่างคำพูดของเด็กจากการสัมภาษณ์วงจรถี 2

เลขที่	ชื่อ - สกุล	คำพูดเด็ก
1	ค.ช.ธีรนนท์ เอี่ยมอำไพ	หนูรู้สึกดีก็เลยก็เลยไม่ได้กินขนมปัง
2	ค.ช.นันทชา แก้วจินดา	ผมอยากเป็นแม่ไก่แดงจะได้กินขนม
3	ค.ช.ภานุมาศ ปัดถามา	ผมจะช่วยแม่ไก่แดงจะได้กินขนมปัง
4	ค.ญ.เพริศพริ้ง พลหัวโทน	ถ้าทุกคนขยันถึงจะได้กินขนม
5	ค.ญ.มนัสนัน หายะคุณ	หนูอยากเป็นแม่ไก่แดงเพราะแม่ไก่แดงขยัน

ตัวอย่างคำถามปลายเปิด

1. จะเกิดอะไรขึ้นถ้าแม่ไก่แดงไม่ปลูกข้าวสาลี
2. ถ้านักเรียนอยากกินขนมปังจะต้องทำอะไรบ้าง
3. ถ้านักเรียนได้กลิ่นหอมของขนมปังนักเรียนจะคิดถึงอะไร
4. ถ้านักเรียนเป็นคนขยันจะได้อะไรตอบแทนบ้าง

2.2.4 การทดสอบย่อยท้ายวงจรถี 2

หลังจากสิ้นสุดการจัดประสบการณ์ในแผนการจัดประสบการณ์ที่ 7 - 12 แล้ว ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบความสามารถในการแก้ปัญหาทางสังคม ท้ายวงจรถี 2 โดยกำหนดการทดสอบเป็นชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน ผลการทดสอบปรากฏผล ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 สรุปผลการทดสอบความสามารถในการแก้ปัญหาทางสังคมท้ายวงจรถี 2

จำนวนเด็กทั้งหมด	คะแนนเต็ม	คะแนนสูงสุด	คะแนนต่ำสุด	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ร้อยละ
10	5	5	3	3.9	0.74	78

จากตารางที่ 8 พบว่า เด็กมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน และคิดเป็นร้อยละ 78

2.3 ขั้นปรับปรุง

ผู้วิจัยนำผลจากการสังเกต และการสะท้อนผลการปฏิบัติ โดยการรวบรวม ปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการปฏิบัติการวิจัยในวงจรที่ 2 และการแก้ปัญหาเพื่อนำไปสู่การปรับปรุง และพัฒนาการปฏิบัติในช่วงที่ 3 รายละเอียดดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ปัญหาที่พบระหว่างปฏิบัติการวิจัยในวงจรที่ 2 และแนวทางแก้ไข

ปัญหาที่พบ	แนวทางแก้ไข
1. สื่อที่ใช้มีขนาดเล็กเกินไปไม่เหมาะสมและไม่คงทนในการใช้งาน และสีสันทึบไม่ดึงดูดความสนใจ	ครูควรสร้างสื่อที่มีขนาดพอเหมาะเพื่อให้เด็กมองได้ชัดเจนและทั่วถึงรวมถึงการใช้สีสันทึบที่สวยงามเพื่อให้ดึงดูดความสนใจของเด็ก
2. การตอบคำถามเด็กจะไม่ยกมือตอบทีละคนทำให้เกิดความวุ่นวายและไม่เป็นระเบียบ	ครูทำความเข้าใจกับเด็กก่อนว่าถ้าใครจะตอบคำถามให้ยกมือขึ้นและใครที่ยกมือก่อนครูจะชี้ให้ตอบคำถามเพื่อฝึกให้เด็กมีวินัย
3. คำถามที่ใช้กับเด็กมีความซับซ้อนและยากจนเกินไป	ครูควรตั้งคำถามที่ง่ายไม่ซับซ้อนเน้นปัญหาที่ใกล้ตัวเด็กที่มักพบในชีวิตประจำวันของเด็ก

3. การดำเนินการในวงจรที่ 3

3.1 ขั้นปฏิบัติการ

การปฏิบัติตามแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้การเล่านิทานแบบปลายเปิด ที่ส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยในวงจรที่ 3 ผู้วิจัยทำการทดลองจากแผนการจัดประสบการณ์ที่ 13 - 18 ประกอบด้วย หน่วยการเรียนรู้ประสาทสัมผัส โดยใช้นิทาน เรื่อง ถากระหายกับเหยือกน้ำใสใบโต (แผนการจัดประสบการณ์ที่ 13 - 15) และหน่วยการเรียนรู้ข้าว ใช้นิทาน เรื่อง แม่โพสพ (แผนการจัดประสบการณ์ที่ 16 - 18) หลังปฏิบัติตามกิจกรรมในวงจรที่ 3 สิ้นสุดลง ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบท้ายช่วงที่ 3 เกี่ยวกับความสามารถในการแก้ปัญหาทางสังคม จำนวน 5 ข้อ ซึ่งได้ดำเนินการสร้างตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ สรุปผลการปฏิบัติได้ดังนี้ คือ

ขั้นนำ

ขั้นนำ เป็นขั้นเตรียมความพร้อมทั้งตัวครู และเด็กเพื่อสร้างบรรยากาศ และเร้ากระตุ้นความสนใจของเด็กให้อยากรู้อยากเห็น จะใช้เวลาในการปฏิบัติกิจกรรมระยะ

เวลาสั้น ๆ ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้ใช้กิจกรรมที่หลากหลายเพื่อเป็นการนำเข้าสู่บทเรียนในการกระตุ้นหรือเร้าความสนใจ ได้แก่ การร้องเพลงประกอบท่าทาง การปฏิบัติตามคำสั่ง การสนทนาและการซักถาม ซึ่งพบว่า กิจกรรมที่จัดเด็กมีความสนใจ และตื่นเต้น โดยเฉพาะการปฏิบัติตามคำสั่งในแผนที่ 14, 16 และ 18 เด็กให้ความสนใจในการร่วมกิจกรรมอย่างสนุกสนาน และพร้อมในการทำกิจกรรมอย่างใจจดจ่อและอยากให้มีในแผนต่อไป ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ ก็ใช้ในการเตรียมเด็กที่จะเรียนรู้ในขั้นต่อไปได้

ขั้นดำเนินกิจกรรม

เป็นขั้นที่ครูดำเนินกิจกรรมประกอบหนังสือภาพให้เด็กฟัง เมื่อครูเล่าจบจากนั้นร่วมกันสนทนาโดยใช้คำถามปลายเปิด เพื่อกระตุ้นให้เด็กคิด และแก้ปัญหา ในขั้นนี้ใช้เวลาในการดำเนินการประมาณ 20 นาที และถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด เนื่องจากในแต่ละชั่วโมงจะดำเนินกิจกรรมตามขั้นตอนการแก้ปัญหา กล่าวคือ ในแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ 13 เป็นขั้นตอนแรกของการแก้ปัญหาคือขั้นกำหนดปัญหา ส่วนในแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ 14 เป็นขั้นคิดหาทางเลือกและขั้นเลือก และในแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ 15 เป็นขั้นปฏิบัติตาม และประเมินผล ซึ่งในทุกหน่วยการเรียนรู้หรือในนิทานทุกเรื่องจะดำเนินกิจกรรมในทำนองเดียวกันนี้ ผลการจัดกิจกรรม พบว่า ในช่วงที่ 3 นี้ การดำเนินกิจกรรมเป็นไปอย่างราบรื่นและต่อเนื่องตามขั้นตอนที่จัดเตรียมเอาไว้เนื่องจากเด็กชินกับการจัดกิจกรรมแบบดังกล่าวแล้ว เด็กกล้าพูดกล้าแสดงความคิดเห็นหรือกล้าสนทนาพูดคุยกับครูมากขึ้น มีความสนุกสนานเพลิดเพลินในกิจกรรมมากขึ้นทำให้เกิดความคุ้นเคยและกล้าแสดงออก โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยการเรียนรู้ประสาทสัมผัส โดยใช้นิทานเรื่อง กากะทากับเหยือกน้ำไสไบโด (แผนการจัดประสบการณ์ที่ 13 - 15) เด็กได้ปฏิบัติตามคำสั่งอย่างสนุกสนาน เมื่อเด็กชินกับการจัดกิจกรรมดังกล่าว ทำให้ใช้เวลาในการดำเนินกิจกรรมเป็นไปตามเวลาที่กำหนดเอาไว้ ซึ่งจะส่งผลดีต่อการดำเนินกิจกรรมต่อไป

ขั้นสรุป

ในขั้นนี้เป็นขั้นตอนสุดท้าย ผู้วิจัยใช้กิจกรรมการร้องเพลงประกอบท่าทางที่ใช้ในขั้นนำ เพื่อร่วมกันสรุปสาระสำคัญในชั่วโมงที่เรียน ซึ่งผลการจัดกิจกรรม พบว่า ส่วนใหญ่เด็กให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมดีมาก โดยเฉพาะการปฏิบัติตามคำสั่ง และสามารถสรุปสาระสำคัญของเนื้อหาที่ได้เรียนรู้ได้

3.2 ขั้นการสังเกตและสะท้อนผลการปฏิบัติ

3.2.1 การสังเกตของผู้วิจัย

การสังเกตของผู้วิจัยจากการบันทึกผลหลังการจัดประสบการณ์ พบว่า เด็กให้ความสนใจ และกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม และแผนการจัดประสบการณ์ทุก แผนใช้เวลาตามที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ เนื่องจากเด็กมีความคุ้นเคยกับการจัดประสบการณ์ในรูปแบบนี้มากขึ้น ทำให้เด็กเกิดทักษะในการเรียนรู้ดีขึ้น การดำเนินการตามแผนจึงเป็นไปอย่างราบรื่นตามแผนที่จัดเตรียมเอาไว้

3.2.2 การสังเกตของผู้ช่วยวิจัย

การสังเกตของผู้ช่วยวิจัยจากแบบสังเกตพฤติกรรมของเด็กและแบบสังเกตพฤติกรรมของผู้วิจัยในระหว่างจัดประสบการณ์ ผลการสังเกตของผู้ช่วยวิจัยโดยภาพรวม พบว่า พฤติกรรมการแสดงออกการตอบคำถาม และการแสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับดี และพฤติกรรมการสอนของครูอยู่ในระดับมากตามลำดับ

3.2.3 การสัมภาษณ์เด็ก

จากการสัมภาษณ์เด็กในช่วงที่ 3 จำนวน 5 คน พบว่า เด็กส่วนใหญ่ชอบการจัดประสบการณ์โดยใช้การเล่านิทานแบบปลายเปิด ที่ส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาทางสังคม ทั้งนี้ เนื่องจากเด็กเห็นว่า ได้ฟังนิทานที่สนุก ตื่นเต้น น่าติดตาม เนื่องจากมีตัวละครในนิทานเป็นสัตว์ที่เด็ก ๆ ชอบ และได้แสดงความคิดเห็น หรือตอบคำถามในการแก้ปัญหา เมื่อลองทำแล้วก็รู้ว่าตัวเองมีความสามารถในการตอบคำถาม และบอกวิธีแก้ปัญหา อีกทั้งได้รับแรงเสริมจากครู และเพื่อน ๆ เช่น คำชมเชย การปรบมือจากเพื่อนและครู ทำให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจ และอยากให้ครูจัดกิจกรรมแบบนี้อีก

ตารางที่ 10 ตัวอย่างคำพูดของเด็กจากการสัมภาษณ์วงจรที่ 3

เลขที่	ชื่อ - สกุล	คำพูดเด็ก
1	ค.ช.จักรภัทร บุญแพน	ผมจะกินข้าวไม่ให้หกเลอะเทอะ
2	ค.ช.จักรพงษ์ จุมพลเมือง	ผมสงสารแม่โพสพ
3	ค.ญ.ถภัสสรดา รัตนอุทัย.	พ่อแม่หนูเป็นชาวนาหนูสงสารพ่อแม่
4	ค.ช.ณัฐพล พรศรี	ผมอยากเป็นเมล็ดข้าวให้คนกิน
5	ค.ช.ธีรนนท์ เอี่ยมอำไพ	พ่อแม่บอกให้หนูทานข้าวให้หมดจะได้ตัวโต

ตัวอย่างคำถามปลายเปิด

1. จะเกิดอะไรขึ้นถ้านักเรียน ไม่มีข้าวกิน
2. ถ้านักเรียนสงสารแม่โพสพจะปฏิบัติตนอย่างไร

3. ถ้านักเรียนมีข่าวมาก ๆ จะนำไปทำอะไรได้บ้าง

4. ถ้านักเรียนทานข้าวหกละเอะเทอะแล้วจะแก้ปัญหาอย่างไร

3.2.4 การทดสอบย่อยท้ายวงจรที่ 3

หลังจากสิ้นสุดการจัดประสบการณ์ในแผนการจัดประสบการณ์ที่ 13 - 18 แล้ว ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบความสามารถในการแก้ปัญหาทางสังคม ท้ายวงจรที่ 3 โดยกำหนดการทดสอบเป็นชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน ผลการทดสอบปรากฏผล ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 สรุปผลการทดสอบความสามารถในการแก้ปัญหาทางสังคม ท้ายวงจรที่ 3

จำนวนเด็กทั้งหมด	คะแนนเต็ม	คะแนนสูงสุด	คะแนนต่ำสุด	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ร้อยละ
10	5	5	3	4.3	0.67	86

จากตารางที่ 11 พบว่า เด็กมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน และคิดเป็นร้อยละ 86

3.3 ขั้นปรับปรุง

ผู้วิจัยนำผลจากการสังเกต และการสะท้อนผลการปฏิบัติ โดยการรวบรวมปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการศึกษาวิจัยในช่วงที่ 3 และการนำปัญหาในวงจรที่ 1 และวงจรที่ 2 มาปรับปรุงแก้ไข ทำให้มีปัญหาลดน้อยลง แต่ยังคงมีปัญหาใหม่เกิดขึ้นบ้าง รายละเอียด ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ปัญหาที่พบระหว่างปฏิบัติการวิจัยในวงจรที่ 3 และแนวทางแก้ไข

ปัญหาที่พบ	แนวทางแก้ไข
1. เด็กแย่งกันเล่นประสบการณ์ที่ตัวเองพบในประจำวันและเกิดการถกเถียงกัน	ครูเปิดโอกาสให้เด็กเล่าประสบการณ์ของตัวเองทีละคน
2. เด็กตอบคำถามได้แต่เรียงคำ หรือประโยคไม่ถูก	ในการตอบคำถามหรือการแสดงความคิดเห็นของเด็ก บางครั้งครูอาจจะใช้วิธีชี้แนะเด็กเมื่อสังเกตเห็นว่าเด็กพยายามจะพูดแต่เรียงคำพูดหรือประโยคไม่ถูก

4. สรุปผลการพัฒนาการจัดประสบการณ์

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการพัฒนาการจัดประสบการณ์ส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาทางสังคมของเด็กปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานปลายเปิด ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการมี 3 ช่วง จำนวน 18 แผนการจัดประสบการณ์ ผู้วิจัยได้สรุปผลการพัฒนาการจัดประสบการณ์ตามช่วงของการวิจัยดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 สรุปผลการทดสอบย่อยท้ายวงจรที่ 1 - 3

ช่วงที่	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ
1	5	3.50	70
2	5	3.90	78
3	5	4.30	86

จากตารางที่ 13 พบว่า ผลการทดสอบท้ายวงจรที่ 1 เด็กมีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 70 วงจรที่ 2 เด็กมีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 78 และช่วงที่ 3 เด็กมีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 86 ซึ่งผลจากการทดสอบทั้ง 3 วงจร ทำให้ทราบถึงพัฒนาการของเด็กที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง เห็นได้จากคะแนนต่าง ๆ ที่เพิ่มขึ้นในแต่ละวงจร

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาทางสังคมของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรม

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาลูกก่อนและหลังการจัดกิจกรรม โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานปลายเปิด จากการที่ให้เด็กทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาทางสังคมของเด็กปฐมวัย ซึ่งมีคะแนนเต็ม 10 คะแนน ผลแสดงในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรม โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานปลายเปิดด้วยวิธีการทดสอบ t - test

การทดสอบ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	จำนวน (n)	t	df	Sig.(1-tailed)
ก่อนเล่านิทาน	6.9	1.20	10	-6.09	9	0.00036
หลังเล่านิทาน	8.2	0.92	10			

*แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานแบบปลายเปิด มีระดับความสามารถในการแก้ปัญหาทางสังคม หลังจากได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ สูงกว่าก่อนได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ความพึงพอใจของเด็กปฐมวัย ที่มีต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานแบบปลายเปิด

หลังจากสิ้นสุดการวิจัยทุกวงจร และการทดสอบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาทางสังคมของเด็กปฐมวัย สิ้นสุดลงแล้ว ผู้วิจัยได้ให้เด็กทำแบบสอบถามความพึงพอใจของเด็กปฐมวัย เกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานแบบปลายเปิด จำนวน 10 ข้อ โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับตัวเลือก คือ มาก ปานกลาง และน้อย แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติ คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งผลปรากฏดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ความพึงพอใจของเด็กปฐมวัย ที่มีต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานแบบปลายเปิด

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
1. นักเรียนชอบตัวละครที่มีอยู่ในนิทาน	3.00	0.00	มาก
2. นักเรียนชอบนำเสียงที่ครูเล่า	2.50	0.71	มาก

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
3. นักเรียนชอบหนังสือภาพที่ครูนำมาเล่า	2.80	0.42	มาก
4. นักเรียนสนุกสนานกับนิทานที่ครูเล่า	2.90	0.32	มาก
5. นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น	2.70	0.48	มาก
6. นักเรียนได้ตอบคำถามในการแก้ปัญหา	2.80	0.42	มาก
7. นักเรียนชอบเนื้อหาในนิทาน	2.90	0.32	มาก
8. นักเรียนชอบแสดงบทบาทสมมติ	2.80	0.42	มาก
9. นักเรียนได้ตอบคำถามในนิทาน	2.80	0.42	มาก
10. นักเรียนได้ออกมาเล่านิทานให้เพื่อนฟัง	3.00	0.00	มาก
เฉลี่ยรวม	2.82	0.41	มาก

จากตารางที่ 15 พบว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของเด็กปฐมวัย ที่มีต่อการจัด
 ประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานแบบปลายเปิด มีค่าเท่ากับ 2.82 ซึ่งอยู่ใน
 ระดับมาก โดยค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนได้ออกมาเล่านิทานให้เพื่อนฟัง
 นักเรียนชอบตัวละครที่มีอยู่ในนิทาน และนักเรียนสนุกสนานกับนิทานที่ครูเล่า